

GKS NEDERLAND

Mei 2025

Sai Ram, lieve mensen,

De tweede editie van het boek
'In the Eyes of the Beholder' is een feit.
Nu met een Nederlandse titel:
'*In het Oog van de Beschouwer*'.
Het boek is aangevuld met verhalen, foto's en
gecorrigeerd na een vliegende start.

In een flits bezoek aan India kregen we de kans Devi
Amma en Mohanji te bezoeken, naar Puttaparthi af te
reizen en oude bekenden te spreken en nieuwe
mensen te ontmoeten, die onze reis onvergetelijk
hebben gemaakt om vervolgens met koffers vol
boeken en vele ervaringen rijker te landen in
zonovergoten Nederland in het voorjaar!

Veel leesplezier!

Love, Kannaiah en Carla ❤️

MAANDAGENDA

MEI

3 mei (zaterdag)	ADEM EN LICHAAMSBEVRIJDING
5 mei (maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
11 mei (zondag)	Bhajans 10:30uur + Potluck-eten Iedereen neemt iets mee om te delen tijdens de lunch
12 mei (maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
19 mei (maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
26 mei (maandag)	Rudrābhiśekam 19:30uur
29 mei (donderdag)	Hemelvaartsdag

Parkeren voor bezoekers in de Sportlaan!

DENK NA VOORDAT JE VRAAGT...

Toen Swami het terrein van Dharmakshetra in Mumbai binnenging, zag hij het boorteam dat naar water ging boren. De persoon die de leiding had over het team vroeg: "Swami, kunnen we hier boren?" Swami zei: "Ja, je kunt daar boren". Ze bedankten Hem en begonnen te boren, waarna Swami het gebouw binnenging.

Ze boorden verschillende dagen, maar er kwam geen water. Ze boorden tot een dieper niveau dan gewoonlijk zonder enig succes. Toen ging de man die de leiding over het project had naar Swami en vertelde Hem, "We hebben daar geboord, maar er is geen water". Swami zei daarop: "Ja, Ik weet dat er daar geen water is, maar jullie hebben Mij niet gevraagd of er daar water was; jullie hebben Mij enkel gevraagd of jullie daar kunnen boren".

We moeten als toegewijden voorzichtig zijn met wat we aan Swami vragen. Hij zal geven waar we om vragen. Dus denk na voor je vraagt!

~ Sathya Sai Baba

Kannaiah's boek

We zijn door de 1^e editie heen.

De snelheid waarmee Kannaiah het boek geschreven heeft om het tijdens de Kumb Mela te kunnen lanceren, had tot gevolg dat er weinig tijd overbleef om het boek te redigeren. In de tussentijd zijn we met hulp van (schoon)zus Irene flink aan de gang geweest, terwijl Kannaiah nog toevoegingen en nieuwe hoofdstukken geschreven heeft.

Onderstaand vier verhaaltjes in willekeurige volgorde:

Patronen

Wij allen dragen patronen, overtuigingen en gewoontes met ons mee.

En zoals de naald van een platenspeler soms blijft hangen in een uitgesleten groef, zo kunnen ook wij mensen soms blijven hangen in gedachten, gedragingen of overtuigingen. In patronen.

In een wordingsproces dat gestaag vordert worden gaandeweg ritmes, structuren en patronen van het uiteindelijke resultaat zichtbaar. Zo kwamen ook bij mij, aan het begin van deze nieuwe levensfase, enkele ingesleten patronen en overtuigingen aan het licht. Patronen van priesterschap, gekoppeld aan dogma, schuld en spijt. Door het huwelijk met Carla werd ik bevrijd uit een groef die diepgeworteld was in mijn voorouderlijke lijn, mijn eerdere incarnaties en vastgeroeste overtuigingen. Mijn strengkatholieke voorouders hadden de traditie van een kuis leven voorgestaan en bewierookt; meerdere paters en priesters zijn voortgekomen uit onze stam. In hun kerk werden thema's als zonde en schuld vaak verbonden met seksualiteit. Hoeveel priesters, religieuzen en monniken worstelen met deze thema's? Mijn oom Clemens worstelde ook, én doorbrak de familietraditie: hij werd verliefd en deed afstand van zijn priesterwijding. Voor de rest van de familie was dit een enorm pijnlijke episode, die gepaard ging met verdriet, gezichtsverlies en schaamte. Zoals gezegd ben ik vernoemd naar Clemens: uit deze voorouderlijke lijn erfde ik een patroon van schuld en spijt.

Ook in eerdere incarnaties had ik te maken met deze patronen. Het is me duidelijk dat ik vaker een religieus leven heb geleid, onder andere bij Ramakrishna en Sharada Devi. Swami vertelde me dat ik toen één van Zijn spirituele kinderen was als monnik, een bewuste keuze en passend voor die periode. De herinnering aan de regressie waarbij de eenzame abt zich afvroeg of hij de juiste keuze had gemaakt en niet beter een huwelijksleven had kunnen aangaan, gaf nu brandstof aan mijn spijt en schuld. En nu, in mijn eigen, huidige leven, met een enigszins losbandige jeugd gevolgd door een totale omslag naar een kuis leven als monnik. Zelfs het 'onbewuste' verlangen van mijn ouders dat hun zoon als monnik door het leven zou gaan had een druk op me gelegd. Ik worstelde. Want ook ik had seksuele gevoelens die ik onderdrukte. Ik kon me niet voorstellen dat er iemand bestond die een spiritueel leven met mij wilde delen. De hoop op een gezonde relatie stopte ik weg en daarmee ook mijn seksualiteit.

Wat komen we doen als ziel op deze aarde?

Waarom is het herkennen van patronen zo belangrijk? Even een korte toelichting: We identificeren ons met de mind, het lichaam en de karakteristiek. We denken: dat ben ik. Maar al deze drie factoren zijn onderhevig aan een doorlopende verandering. Niets is blijvend. We hebben een lichaam, maar we zijn niet het lichaam.

In India zeggen ze: hij heeft zijn lichaam opgegeven, in het Westen zegt men: hij gaf de geest. Andere woorden, andere benadering. Hier, in het Westen, worden wij gekend en gewaardeerd vanwege ons ego. En wat is het ego? Een combinatie van mind, lichaam en karakteristiek. Maar dat ego, dat Zijn we niet. Wat Zijn we dan wel? We Zijn het Onveranderlijke, dat wat als een generator ons systeem aanstuurt, dat wat getuige is van de mind. DATgene wat niet achterblijft wanneer we deze aarde verlaten. Dit Onveranderlijke draagt vele namen: God, Bron, Dat wat is, en nog veel meer. Ik noem het voor nu de ziel. Deze Onveranderde ziel wil terug naar zijn Oorsprong, naar éénheid met de bron. En die terugkeer, die thuiskomst wordt belemmerd door onopgeloste zaken.

Door te leven en levenservaring aan te gaan, onder andere op deze aarde, kan de ziel loskomen van vaste patronen, overtuigingen en dogma's. Los uit de ingesleten groef. Dáárom neemt de ziel een lichaam aan. Tijdens het leven doen zich oefeningen voor. Speciale en alledaagse oefeningen, op maat gemaakt voor de individuele ziel. Opdat het ware Zelf zichtbaar wordt en jij als individu authentiek mag stralen. Zo wordt de ziel langzaam bevrijd van de cyclus van geboorte en dood. Wanneer een patroon zichtbaar is geworden en getransformeerd is het reden voor feest.

Dit patroon van schuld, spijt en zonde mocht door het huwelijk met Carla eindelijk doorbroken worden en dat is voor mij een groot feest! Het voelt letterlijk als een bevrijding.

Materialisatie

Materialisatie is mogelijk een vreemd fenomeen voor iemand die dit nog nooit heeft meegemaakt. Er ontstaat iets uit niets, althans zo oogt het voor ons als toeschouwer. Iets wat er eerst niet was wordt manifest gemaakt.

Materie kan verplaatst worden uit een andere plek, zoals bij de medicijnen die Swami voor mij creëerde, maar het kan ook iets zijn wat we niet kennen in deze wereld zoals geneeskrachtige vibuthi. Het lijkt hocus pocus, en wie weet zit er ook wel magie bij. Magisch is het zeker. Door een materialisatie wordt de ruimte tussen de wereld die je ervaart als werkelijkheid en de onzichtbare 'andere' wereld voor heel even transparant.

Sathya Sai Baba noemde het Zijn visitekaartje: het maakt dat je nieuwsgierig wordt naar wie of wat er achter de materialisatie zit. Er zijn verschillende mensen die claimen te kunnen materialiseren, al blijkt dat bij nader onderzoek vaak vingervlugheid.

Meesterschap over de mind brengt kwaliteiten met zich mee zoals perfectie in concentratie. Wanneer iemand daadwerkelijk Meester is over de mind behoort manifestatie, puur uit wilskracht, tot de mogelijkheden. Baba speelde hier veel mee en materialiseerde bijna dagelijks de meest bijzondere items. Daar waar twijfel of scepsis bestond wekte Hij de indruk dat het 'maar' tovenarij was en liet Hij expres iets uit Zijn mouw glijden of vanonder Zijn kussen verschijnen, zodat de twijfelende toeschouwer bevestigd werd in zijn vooringenomen gedachtegang.

Swami Gopala Krishna had de gave tot materialisatie ook, en zeker in de jaren '90 zag ik regelmatig dat Hij iets creëerde. Het kostte Hem zichtbaar energie; ik observeerde elke keer een hitte in Zijn lichaam.

Kort na mijn inwijding was Swami uitgenodigd door een familie in het kustplaatsje Barkur. Mijn ouders, enkele vrienden en ik mochten Hem vergezellen. Wij huurden een busje met chauffeur en reden achter Swami's auto. Het was een blijde bedoening in de bus en iedereen was uitgelaten om deze kans, om met Swami op stap te mogen, ten volle te benutten.

Onderweg stopten we voor de lunch waarbij Swami zelf met Zijn handen de kruiden door de rijst kneedde. Toen gaf Hij eerst een portie aan een zwervhond en vervolgens kregen wij allen een bord opgeschept. Het voelde of we, net als de leerlingen van Jezus, zo bevoorrecht waren om dit te mogen meemaken. Na de lunch stapte Swami spontaan in onze bus waar wij bhajans begonnen te zingen. Na het derde lied draaide Swami met Zijn hand en zagen wij hoe er snoepjes uit Zijn vingertoppen stroomden. We vingen ze op maar bovenal observeerden we goed hoe het snoepgoed ter plekke vorm kreeg, met papiertje en al. Het leek in slow motion voor onze ogen te gebeuren.

Na de materialisatie stapte Swami uit de bus met de opdracht om de snoepjes uit te delen. Het bleken er veertien te zijn: exact het aantal aanwezigen in het busje, inclusief chauffeur. Het was een welbekend snoepje. De handeling en het vuur waarmee Swami deze materialisatie tot stand bracht blijven me altijd bij.

Tijdens het bezoek aan de familie werd er rond Swami gezongen en gesproken. Opeens veranderden Zijn blik en houding. “Kannaiah, wat zie je?” Waarop ik Swami zag veranderen in de welbekende vorm van Shirdi Sai Baba, maar zonder baard. Ik durf niet te zeggen dat anderen dit ook gezien hebben, maar ik zat trillend naast hem op de grond en probeerde snel enkele foto's te maken. Op de afdrukken bleek niets te zien, maar ach... Al was het alleen maar voor mij, om me te laten inzien dat de vorm slechts tijdelijk is. Deze vorm van materialisatie maakte dat ik dieper ging kijken naar het Bewustzijn achter de menselijke vorm.

Maandag wasdag

De vraag of het wekelijks uitvoeren van de Rudrābhishekam geen opgave is, wordt me regelmatig gesteld. Na het verkrijgen van de Lingam in 1996 zei Swami nadrukkelijk dat er iedere week een ritueel nodig is om de Lingam te voeden en daarmee de unieke energie in deze bijzondere eivormige steen in stand te houden.

Ja, het is een loyaliteit en het vereist discipline.

Het voorbereiden voor het ritueel begint op de vroege maandagochtend, met enkele gezangen en een grondige schoonmaak van het altaar en de hele ruimte. Tegen de avond ga ik schoongewassen naar de tempel en creëer daar met muziek, licht en wierook een sfeer waarin de mind van de bezoeker een uurtje stilte krijgt aangereikt en als het ware in bad wordt gestopt.

Rudra betekent Shiva en Abishekam is overgieting. Het wassen van de Lingam staat voor het wassen van je denkende geest, die vol is van gedachten en emoties. Shiva staat symbool voor de oplosser van onwetendheid en wordt tijdens dit ritueel geëerd in de vorm van de Lingam.

Over het algemeen ervaar ik de maandagavond als een heilig moment, iets magisch waarbij de Lingam zijn energie afgeeft nadat de mantra's zijn ingezet. De aanwezigen kunnen een uurtje bij zichzelf komen en letterlijk baden in de trillingen op de frequentie van de Lingam en de mantra's. De frequentie van de Meesters is hierbij ook aanwezig, waardoor het een serieuze bezigheid is.

Het zou niet gepast zijn om te vermelden dat ik iedere week met dezelfde intentie op de maandagavond aanwezig ben. Zeker in de periode dat ik bij Carla in Amsterdam woonde en op- en neer moest rijden naar Onderdijk was het soms zwaar. En daarna, tijdens de Lambertschaagperiode met het wekelijkse ritje naar het kerkje ging het niet vanzelf.

Het bizarre is dat wanneer ik de teugels kan laten vieren en vooringenomen gedachten loslaat, dan zing ik zonder enige steun van teksten. Dit is ook waarneembaar voor de aanwezigen. Wanneer het 'ik', in de vorm van gedachten, verschijnt, kan het zo zijn dat de woorden niet meer uit mijn mond willen komen en ik ruggensteun moet zoeken bij mijn spiekbrieftjes.

Wat heeft 27 jaar wekelijks reciteren van deze oude mantra's me gebracht? Focus, zelfvertrouwen en een doel in mijn leven. Het brengen van een hogere frequentie in de wereld geeft mij voldoening die ik niet uit een wereldse baan kan krijgen. Het is ook voor mij een wekelijks innerlijk bad, waarbij ik me opgeschoond voel nadat alle vastgeroeste stukken, stukje bij beetje, worden losgetrild. De positieve aanwezigheid van bezoekers versterkt het ritueel. Daar waar mensen bij elkaar komen en een gerichte focus hebben en wordt de aanwezigheid van de Meesters gevoeld.

Onlangs ontmoetten Carla en ik de bekende Meester Sri M. tijdens de Maha KumbMela in India. Het was onze eerste ontmoeting ooit maar Hij liep direct op ons af. Toen Hij me blij aankeek zei Hij: "Doe jij Shiva puja?" Hiermee liet Hij merken dat Hij de mantra's in mijn systeem kon voelen. Deze bevestiging zegt voor mij meer dan enige wereldse erkenning.

Terugkeer naar Canada

Het is moeilijk te geloven dat het alweer bijna drie jaar geleden is dat ik vanuit Canada naar Nederland kwam om bij mijn vader te zijn in de laatste fase van zijn leven. Het is tevens moeilijk te geloven dat deze fase beëindigd is en hij zijn fysieke vorm verlaten heeft op 1 december vorig jaar. Nu mijn vaders ziel het leven elders heeft voortgezet, is de 'reden' van mijn verblijf in Nederland ten einde gekomen en zal ik 26 mei in een vliegtuig terug naar Canada zitten.

Deze laatste jaren in Nederland zijn een tijd van enorme introspectie geweest. De antwoorden op de diepe vragen die ik voor zo lang ik me kan herinneren mee draag kregen de mogelijkheid nog dieper onderzocht en ervaren te worden. Wie ben ik? Waar hoor ik? Bij wie hoor ik? Waar is mijn thuis? Wat *is* thuis? Zonder deze vragen direct te vragen zijn ze toch altijd latent aanwezig in mijn bestaan. De antwoorden die ik kreeg door directe ervaring (en daarom moeilijk onder woorden te brengen), zijn enorm krachtig. De essentie is wel; thuis zit in mezelf. Waar ik ben, dat is thuis. Bij wie ik hoor, daar ben ik. Waar ik moet zijn, daar ben ik. Er valt niets uit te zoeken. Er zijn geen problemen, alleen situaties die al een 'oplossing' hebben en geen problemen maar een mogelijkheid tot innerlijke groei zijn. Ik ben niet alleen. Ik ben "al-één". En bovenal: er wordt voor 'mij' gezorgd door mijn geliefde Guruji en meesters op manieren die ik nooit zou kunnen weten. Er is geen 'ik'. In woorden zien deze gevoelens er zo kil uit, en de ene zin lijkt een dualiteit ten opzichte van de andere. Lessen in overgave, vertrouwen en ook vooral het ervaren van de steun die van alle kanten aan komt snellen op de meest prachtige manieren. De gastvrijheid en liefde ervaren van de medemens, de natuur en natuurlijk de meesters zijn zoiets ongelooflijks mooi, daar zijn geen woorden voor.

Toen ik in 2010 mijn naam ontving van mijn Guru, HDH Nithyananda Paramashivam, legde hij uit dat wanneer we een spirituele naam ontvangen, we steeds weer nieuwe betekenissen en nieuwe dieptes van onze naam zullen ervaren. Onze essentie zal in onze naam 'groeien', zoals een gips gietsel in een mal. Dat heb ik de afgelopen jaren zeker heel sterk ervaren. "Sangha" = gemeenschap, 'community' in het Engels. "vasini" = bevinden in. De meesters zeggen keer op keer hoe enorm belangrijk het is je in goed gezelschap te bevinden. De mensen om ons heen hebben een enorme invloed op ons. Tijdens mijn verblijf in Nederland heb ik de positieve invloed, zeer zeker met mijn Nederlandse GKS sangha, ervaren. De kracht van Guru, Dhamma en Sangha. In diepe dankbaarheid voor de meesters, de tempel, Kannaiah, Carla, Alida en allen verbonden met de tempel die ik op mijn pad hier ben tegen gekomen. Ik zal jullie altijd in mijn hart meenemen, waar de reis mij ook naar toe zal brengen.

Dus nu, weer terug naar Canada en zien wat er dan weer wil gebeuren. Ik heb een verblijfplek bij vrienden van mij, mn autootje staat op me te wachten en ook m'n werk kan ik zo weer op pakken. Ik zal mijn meditaties en workshops die ik jaren in Canada gedaan heb weer oppakken. Ik kan weer lekker aan de slag in de twee winkels waar ik werkte voordat ik naar Nederland kwam, "The Divine Mine" in Calgary en "Amaryllis Crystal Portal" in Cochrane. Ook zal ik mijn bedrijfje "Paws4Bliss" weer oppakken; mindfulness meditatie met honden, energie heling workshops voor dieren en mijn intentie is eindelijk het boek af te schrijven waar ik jaren geleden mee begonnen ben. Dit zijn allemaal 'doe-dingetjes' in de 3D wereld die ook onderdeel uitmaken van wie ik ben en wat ik met de wereld wil delen. Of liever gezegd: wat er door mij met de wereld gedeeld wil worden.

In Calgary hebben we een kleine sangha voor mijn Guru Swami Nithyananda en ook met deze sangha leden zal het fijn zijn weer contact te hebben. Met ons kleine kirtan groepje "Bhakti Sarana" zullen we weer gaan delen met de community. Ook mijn harmonium staat te wachten in Calgary.

Het deel uit mogen maken van de tempel is een enorme eer en absolute lifeline geweest de afgelopen jaren waarvoor ik diepe dankbaarheid voel. Met de zegen van de meesters mocht ik mijn enorme mooie pad van bhakti doorzetten. Nooit en te nimmer heb ik enig gevoel van conflict gevoeld daar Swami Nithyananda mijn 'satguru' is. Alleen een diep gevoel van liefde hoe ik naar de tempel 'geleid' ben en daar de meesters mocht ontmoeten, zelfs fysiek. Hun onvoorwaardelijke liefde en bescherming mocht en mag ontvangen. Swami Nithyananda had eerder gezegd dat hij een diepe connectie heeft met Shirdi Sai Baba en Satya Sai Baba, hij komt ook uit dezelfde siddha parampara (lijn). Dat de energie van Lord Dattatreya die door hen stroomt ook door hem stroomt als incarnatie van Lord Shiva. Hoe enorm bijzonder is dat!

Het terug gaan naar Canada voelt ook dubbel, weer een nieuw niveau van loslaten en ontvangen. Ik heb een retourticket, het idee is dat ik 23 oktober weer voor een aantal maanden terugkom. Dit keer weer net als voorheen als 'gast'. Ik wil ook graag mijn betrokkenheid bij de tempel voort blijven zetten.

Een heartfelt "Namaskar", "Sai Ram" voor jullie allen die op mijn pad zijn gekomen. Het is een eer jullie te mogen ontmoeten en tijdelijk deze aardse reis samen bewandeld te hebben. Ik kijk ernaar uit wanneer onze paden in de 3D wereld weer zullen kruisen. Mean while: stay blessed. Moge de zegeningen van de meesters altijd bij jullie zijn.

All my love,
Sanghavasini

De vergeten Christus: Maria Magdalena en de terugkeer van het Goddelijke Vrouwelijke 🌹💖👑

Het was nooit de bedoeling dat je haar zou vergeten.

Maar dat deed je wel.

Niet omdat je dwaas was.

Maar omdat je geleerd werd om te vergeten.

De wereld was niet klaar voor Maria Magdalena.

Ze was niet de vrouw die je werd verteld dat ze was.

Ze was geen prostituee.

Ze was niet zomaar een volgeling.

Ze was niet alleen de huilende vrouw bij het graf.

Ze was de andere helft van de Christusfrequentie.

In de wereld van Yeshua stond Maria niet onder Hem, maar naast Hem.

Ze werd niet door hem gered, ze liep met hem mee.

Zij was degene tegen wie hij de onuitgesproken waarheden fluisterde.

Omdat zij ze kon vasthouden. Energiek. Spiritueel.

Ze kon hem vasthouden.

Als Yeshua de belichaming was van ontwaakte mannelijke energie...

dan was Maria Magdalena het heilige vrouwelijke in vorm.

Een hogepriesteres van de roos.

Een bewaarder van de mysteries van de Godin.

Niet het gedomesticeerde vrouwelijke dat het patriarchaat kan tolereren.

Het wilde, erotische, felle, meelevende, diepgevoelde, intuïtieve, wetende vrouwelijke dat zich herinnert.

En daarom werd ze uitgewist.

Omdat een vrouw in haar volle kracht angstaanjagend is -

vooral als ze naast een man loopt die haar niet probeert te controleren.

Mary werd niet weggevaagd omdat ze niet belangrijk was.

Ze werd gewist omdat ze te belangrijk was.

Te echt. Te bedreigend.

Vooraf voor een patriarchale samenleving die geregeerd wordt door mannen.

Ze verbrijzelde de leugen dat macht alleen aan het mannelijke toebehoort.

Maar het zit zo: de waarheid kan begraven worden, maar nooit vernietigd.

En nu duikt ze weer op.

En nu heeft ze haar kroon heroverd.

Niet alleen als een figuur uit een herschreven evangelie.

Ze duikt weer op in jou.

Ze komt terug wanneer je woedend bent dat je het zwijgen wordt opgelegd.

Wanneer je hunkert naar intimiteit met je ziel.

Wanneer je ziel zich herinnert wat je geest is vergeten.

Wanneer je stopt met je te verontschuldigen voor je wijsheid, je weten, je tranen.

Het verhaal van Maria Magdalena ging nooit over geschiedenis.

Het gaat over herinnering.

Herinnering aan de goddelijke vrouwelijke Christus die in jou leeft -

Het deel dat werd verstoten zodat je kon overleven in een wereld die niet wist hoe ze haar moest vasthouden.

Ze wil geen aanbidding.

Ze wil belichaming.

Ze wil onvoorwaardelijke liefde...

Ze wil opnieuw leven - door jou heen.

Je hoeft deze versie niet te geloven.

Maar vraag jezelf af: waarom maakt het iets in je wakker?

Waarom trillen je cellen als je haar naam hoort?

Waarom vullen je ogen zich met tranen als je je voorstelt dat je haar vergeten bent?

Omdat jij het je ook herinnert.

Maria keert niet alleen terug.

Ze is nooit weggegaan.

Dat deed jij.

Nu ben je klaar om naar haar terug te keren.

En als je dat doet,

zal ze niet vragen waar je geweest bent.

Ze zal zeggen: "Eindelijk... weet je het weer.

Tekst: Order of the Star

Terug onder Moeder's vleugels

“Doordat ik ben opgegroeid in een gezin dat zeer toegewijd is aan Swami, was het normaalste zaak van de wereld voor mij om rituelen bij te wonen en bhajans te zingen. Als kind realiseerde ik me nooit echt dat die liefde voor Swami iets was wat andere Nederlandse kinderen niet hadden.

Naar de tempel gaan en deel uitmaken van de GKS-gemeenschap voelde niet zoals de kerk klonk wanneer Christelijke klasgenoten erover spraken. Er was geen doctrine. De tempel was thuis en Swami was Moeder.

Toen ik mijn jongere jaren verliet en de puberteit inging, begon ik, zoals de meeste kinderen, me zorgen te maken over cool zijn, niet te veel opvallen en een beetje schoppen tegen het gezag van m'n ouders. Ik stopte met naar de tempel gaan en wilde niets te maken hebben met de 'rare' bezigheden van mijn familie. Zelfs toen Swami in 2014 naar Nederland kwam, ging ik Hem niet zien.

Mijn ouders vonden het erg moeilijk, maar geloofden ook sterk dat het niet goed was om me te dwingen te komen. Het zou me alleen maar verder wegduwen. Ik was Swami's kind, of ik het nu wist of niet.

Het jaar daarop, in 2015, besloot mijn vader naar India te reizen voor de inwijding van Swami's nieuwe ashram. Mijn moeder kon niet mee omdat ze haar studie aan het afronden was, dus vroeg mijn vader me om met hem mee te gaan. We zouden de festiviteiten bijwonen en daarna een beetje rondreizen om India te zien. Ik accepteerde graag: het zou een leuke toeristische ervaring zijn, toch? Mijn puberbrein vond dat wel een leuk idee.

Het moment was daar om naar India te reizen. Op de dag voordat het hoofdprogramma in de ashram zou beginnen zaten we vol spanning te wachten omdat Swami zou komen. Hij zou uiteindelijk iedereen zegenen door ze met een staf op het hoofd te tikken. Uiteindelijk kwam Hij naar me toe en raakte mijn voorhoofd aan. Toen, terwijl Hij glimlachte, vroeg Hij: 'Hoe heet je?'. 'Joram', zei ik. Hij schudde zijn hoofd en zei: 'Yogam'*, terwijl Hij glimlachte met de liefste glimlach die ik ooit had gezien. Hij raakte mijn voorhoofd nog een keer aan en ging verder, waardoor ik stomverbaasd achterbleef.

Het programma was prachtig en ik voelde echt een sterke verbinding met iedereen daar. Het was alsof Swami een gigantische magneet was die me naar binnen trok. En de toeristische reis na het programma? Mijn vader en ik werden de rest van de dagen vreselijk ziek. Tripjes maken was dus geen optie. Er was ook geen verlangen meer naar. Nadat we de zoetheid van Swami's liefde hadden geproefd, was er niets anders meer waar we behoefte aan hadden.

We keerden terug naar Nederland, vervuld van Swami's liefde en (herwonnen) toewijding aan Hem. Ik ben sindsdien nooit meer gestopt met naar onze tempel in Nederland gaan.

Wij dwalen als kinderen misschien tijdelijk af van onder Moeders vleugels, maar Ze stopt nooit met van ons houden en voor ons zorgen."

*Yogam: 'union'

~Joram van Velzen

De Herberg

Dit mens-zijn is een soort herberg
Elke ochtend weer nieuw bezoek

Een vreugde, een depressie, een
benauwdheid,
een flits van inzicht komt
als een onverwachte gast

Verwelkom ze; ontvang ze allemaal
gastvrij
zelfs als er een menigte verdriet
binnenstormt
die met geweld je hele huisraad kort en
klein slaat.

Behandel dan toch elke gast met eerbied.
Misschien komt hij de boel ontruimen
om plaats te maken voor extase...

De donkere gedachte, schaamte, het
venijn,
ontmoet ze bij de voordeur met een brede
grijns
en vraag ze om erbij te komen zitten.

Wees blij met iedereen die langskomt
de hemel heeft ze stuk voor stuk gestuurd
om jou als raadgever te dienen.

~ Rumi

Flexibiliteit is een kracht tijdens een crisis.
Voorkom koste wat het kost dat je je stabiliteit en evenwicht verliest.
Klop in een crisis niet aan bij de gebruikelijke deuren,
met name als de gebruikelijke deuren in het verleden ineffectief
zijn gebleken.
Probeer een paar nieuwe!
Ga echter voortvarend en vastberaden te werk.

~Mohanji

✨ ADEM EN LICHAAMSBEVRIJDING ✨

3 Mei, 2025 – Noord-Scharwoude

Maak je klaar voor een dag van diepe heling, verbinding en bevrijding! Onder begeleiding van Bharati Abrol, Apprentice Acharya van de Mohanji Foundation, ervaar je de kracht van adem, meditatie en dans.

OCHTEND – CGB: Conscious Gapless Breathing & Meditatie

CGB is een krachtige ademtechniek waarbij je continu ademt zonder pauzes tussen in- en uitademing. Dit opent energetische blokkades, zuivert op celniveau en herstelt de verbinding met je ziel.

Voordelen van CGB:

Detox en diepe reiniging

Stimuleert spijsvertering en stofwisseling

Hormoonbalans

Loslaten van opgeslagen indrukken (zelfs uit de baarmoeder)

Verbind je opnieuw met je essentie

Innerlijke energie en stabiliteit

🍴 Lunch:

Tussen de sessies door genieten we van een voedzame, plantaardige lunch om samen te verbinden en op te laden.

MIDDAG – Conscious Dancing

Dans jezelf vrij!

Een begeleide dansmeditatie waarin muziek, adem en intuïtieve beweging samenkomen. Laat los wat niet meer dient en voel de levensenergie door je lichaam stromen.

Geen ervaring nodig – enkel jouw openheid om te ademen, voelen en bewegen.

17 Praktische info

Kosten: €50 (inclusief lunch)

Waar: Pilates Studio To Flow, Kokkel 18a, Noord-Scharwoude

Wanneer: 3 Mei 2025, 10:00 – 17.00 uur

Meenemen: Loszittende kleding voor lichte yoga, warme grote sjaal, waterfles, sokken

Aanmelden:

Stuur een bericht naar Bharati Abrol via 06 58929319

Betalen via:

<https://tikkie.me/pay/Stichti3208/aYWktd47oaR1phD92kWBpx>

(Vermeld: Adem en Lichaamsbevrijding + jouw naam)

Meer info: 🖱️ www.mohanji.nl | www.mohanji.org

✨ Kom, adem, dans en herinner wie je werkelijk bent. ✨

ADEM & LICHAAMS-BEVRIJDING

GELEID DOOR APPRENTICE
ACHARYA

3 Mei, 2025

10:00AM - 5:00PM

Pilates Studio To Flow

Kokkel 18a, Noord-Scharwoude

Een inspirerende dag vol beweging, verbinding en healing! Met dans- en adem-technieken die je helpen blokkades te doorbreken en dichter bij jezelf te komen

Mohanji

THE NETHERLANDS

mohanji.nl

Contact: 06-58929319

CONSCIOUS
Dancing

“Wij zien de diepte van het hart.
Liefde is er, devotie is er, vertrouwen.
Wij zien niet de mind, wij zien het hart.
Dat is waarom we je helpen voor eeuwig en
altijd.

We houden van je, we beschermen je,
we gidsen je, omdat Wij niet de mind zien,
maar het hart!”

~Devi Amma

NIEUWSBRIEF

Kent u iemand die geïnteresseerd is en
de nieuwsbrief nog niet ontvangt,
laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE NIEUWSBRIEF

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 15e
van de maand.

Colofon:
GKS Nieuwsbrief mei 2025
Opmaak: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.srisomasaiskandaashram.org

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Bas van Velzen (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) -
nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl